

Libris .RO

Respect pentru oameni și cărți

PETER F. HAMILTON s-a născut în Anglia, în 1960. La vârsta de douăzeci și opt de ani a debutat cu o povestire în revista *Fear*. Au urmat alte texte publicate în revista *Interzone* și în antologiile *In Dreams* și *New Worlds*. În 1993, a publicat primul roman, *Mindstar Rising*, iar până în 2004, când i-a apărut al zecelea roman, *Steaua Pandorei*, cărțile lui se vânduseră în două milioane de exemplare în toată lumea. În anul 2001, a câștigat premiul British SF pentru nuvela „The Suspect Genome”. Între 1996 și 1999 a publicat trilogia *Zorii nopții*, considerată renașterea genului space opera. Din 2008, Peter F. Hamilton locuiește în Rutland cu soția și cei doi copii ai săi.

peter f.
hamilton
disfuncția realității

Traducere din limba engleză
MIHAI-DAN PAVELESCU

NEMIRA

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

HAMILTON, PETER F.

Disfuncția realității / Peter F. Hamilton; trad.: Mihai-Dan

Pavelescu. - București: Nemira Publishing House, 2009

3 vol.

ISBN 978-606-8073-79-8

Vol. 1. - ISBN 978-606-8073-82-8

I. Pavelescu, Mihai Dan (trad.)

821.111(73)-311.9=135.1

Peter F. Hamilton

THE REALITY DYSFUNCTION

© Peter F. Hamilton, 1996

© Nemira, 2009

Lector: Dușa UDREA

Tehnoredactor: Corneliu ALEXANDRESCU

Tipărit la ARTPRINT SRL

tel: 0723130502

e-mail: office@artprint.ro

Orice reproducere, totală sau parțială, a acestei lucrări, fără acordul scris al editorului, este strict interzisă și se pedepsește conform Legii dreptului de autor.

ISBN 978-606-8073-79-8

La prețul de vânzare se adaugă 2% reprezentând valoarea timbrului literar ce se virează Uniunii Scriitorilor din România.

1

Spațiul cosmic din jurul crucișătorului *Beezling* se zdrențui în cinci locuri. Pentru o clipă oricine ar fi privit în deschiderile ce se lărgeau ar fi întrezărit cu adevărat infinitatea pustie. Structura pseudomaterială a găurilor-de-vierme era o zonă moartă fotonic, un întuneric atât de profund, încât părea să se reverse în exterior pentru a contamina universul real. După aceea navele țâșniră brusc din granițele căscate, accelerând la șase ge și răsucindu-se pe traiectorii de interceptare. Difereau de sferile garissane pe care le urmăriseră printre stele, fiind forme elegante, ca niște picături aerodinamice. Mai mari și periculos de puternice. Vii.

Cuibărit confortabil în capsula de comandă blindată și etanșată din centrul lui *Beezling*, căpitanul Kyle Prager fu smuls dintr-o astrogație de o alertă de proximitate datavizată de calculatorul de zbor. Nanonicele neurale îi direcționară direct în creier informația primită de la grupurile de senzori externi ai navei. Aici, în gigantica pustietate a spațiului cosmic interstelar, lumina stelelor nu era îndeajuns de puternică pentru

a asigura o revenire pe bandă optică. Prager se bizuia exclusiv pe amprenta infraroșie, curbe mânăjite de nuanțe roz pe care programele de discriminare se străduiau să le definească. Pulsațiile radar erau încetoșate și parazitare de modulele de armament electronic ale navelor.

Programele de luptă stocate în unitățile de memorie ale nanonicelor sale neurale comutară pe modul primar. Disperat pentru mai multe informații, căpitanul dataviză rapid o suită de instrucțiuni în calculatorul de zbor. Traietoriile celor cinci nou-sosiți fură calculate și apărură ca vectori stacojii ce se curbau prin spațiu pentru a se alinia amenințător spre *Beezling* și cele două fregate ce o escortau. Continuau să accelereze, totuși nu se zăreau jeturile de evacuare specifice propulsiilor reactive. Prager simți un fior prin tot corpul.

– Șoimi-de-vid, rosti el.

De pe cușeta de alături, Tane Ogilie, ofițerul nodurilor configuratoare, icni îngrozit:

– Cum au știut?

– Contrainformațiile Marinei Confederației sunt bune, replică Prager. Știau că vom încerca o replică directă. Probabil că ne-au monitorizat traficul naval și ne-au urmărit.

Mintea îi era apăsată de o presiune întunecată. Aproape că simțea incintele delimitatoare de antimaterie din *Beezling* pâlپând împrejurul său ca niște stelute roșii, drăcești.

Antimateria era unica anateme universală în Confederație. Indiferent pe ce planetă sau în ce așezare asteroidală ai fi crescut, toate o condamnau.

Dacă ar fi fost prinși de o navă a Marinei Confederației, pedeapsa era sentința imediată la moarte pentru căpitan și un bilet numai dus într-o capsulă asolizatoare către o planetă colonie-penitenciar pentru toți cei de la bord.

Nu exista alternativă, desigur, deoarece *Beezling* avea nevoie de fantastica rezervă de delta-V pe care doar antimateria o putea furniza, cu mult superioară obișnuitelor propulsii de fuziune ale navelor stelare adamiste. Navele Forțelor Defensive Omutane ar fi fost echipate cu propulsii antimaterie. *Ei le au, fiindcă noi le avem; noi le avem, fiindcă ei le au.* Una dintre cele mai vechi și mai debile argumentații produse de istorie.

Mușchii cefei lui Prager se relaxară într-o predare involuntară. Cunoscuse riscul și-l acceptase sau cel puțin își spusese sieși și amiralilor asta.

Avea să fie iute și nedureros, iar în circumstanțe obișnuite echipajul ar fi supraviețuit. El însă primise ordine de la Amiralitatea Garissană. Nimănui nu trebuia să i se permită acces la Alchimistul pe care-l transporta *Beezling* și în niciun caz edenștilor care formau echipajele șoimilor-de-vid; știința lor bitek era deja suficient de puternică.

– Ne-a blocat un câmp de distorsiune, anunță Ogilie cu glas ascuțit și tensionat. Nu mai putem efectua niciun salt.

Pentru o clipită, Prager se întrebă cum ar fi fost să comande un șoim-de-vid, să simtă puterea lipsită de efort și superioritatea totală. Era aproape un sentiment de invidie.

Libris .RO

Respect pentru oameni și cărți

PETER F. HAMILTON s-a născut în Anglia, în 1960. La vârsta de douăzeci și opt de ani a debutat cu o povestire în revista *Fear*. Au urmat alte texte publicate în revista *Interzone* și în antologiile *In Dreams* și *New Worlds*. În 1993, a publicat primul roman, *Mindstar Rising*, iar până în 2004, când i-a apărut al zecelea roman, *Steaua Pandorei*, cărțile lui se vânduseră în două milioane de exemplare în toată lumea. În anul 2001, a câștigat premiul British SF pentru nuvela „The Suspect Genome”. Între 1996 și 1999 a publicat trilogia *Zorii nopții*, considerată renașterea genului space opera. Din 2008, Peter F. Hamilton locuiește în Rutland cu soția și cei doi copii ai săi.

peter f. hamilton

disfuncția realității

Traducere din limba engleză
MIHAI-DAN PAVELESCU

NEMIRA

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

HAMILTON, PETER F.

Disfuncția realității / Peter F. Hamilton; trad.: Mihai-Dan Pavelescu. - București: Nemira Publishing House, 2009

3 vol.

ISBN 978-606-8073-79-8

Vol. 2. - ISBN 978-606-8073-83-5

I. Pavelescu, Mihai Dan (trad.)

821.111(73)-311.9=135.1

Peter F. Hamilton

THE REALITY DYSFUNCTION

© Peter F. Hamilton, 1996

© Nemira, 2009

Lector: Dușa UDREA

Tehnoredactor: Corneliu ALEXANDRESCU

Tipărit la ARTPRINT SRL

tel: 0723130502

e-mail: office@artprint.ro

Orice reproducere, totală sau parțială, a acestei lucrări, fără acordul scris al editorului, este strict interzisă și se pedepsește conform Legii dreptului de autor.

ISBN 978-606-8073-79-8

La prețul de vânzare se adaugă 2% reprezentând valoarea timbrului literar ce se virează Uniunii Scriitorilor din România.

14

Ione stătu în fața ușii vagonetului și o îndemnă să se deschidă.

Nu-l pot face să meargă mai repede, mormăi Seninătate când contracurentul de emoții se disipă prin legătura de afinitate.

Știi. Nu te-nvinuiesc. Femeia strânse din pumni, trecându-și greutatea de pe un picior pe celălalt. Vagonetul încetini, și ea ridică brațul ca să se țină de un mâner inelar. Amintirea lui Joshua îi fulgeră prin minte – niciodată n-avea să mai poată folosi vagonetele fără să se gândească la el. Zâmbi.

Un fior defăimător dinspre Seninătate îi răsună în minte.

Gelos, îl tachină ea.

Nici vorbă, sosi iute replica.

Ușa vagonetului glisă și se deschise. Ione pași pe peronul pustiu și porni în fugă în sus pe scări, cu bodyguardul gardist tropăind după ea.

Era o stație din gulful calotei sudice, la doi kilometri de campusul proiectului de cercetare laymili.

Golful era lung de șase sute de metri, o semilună lină cu nisip fin alb-auriu și câteva aflorimente din bolovani de granit. Un șir de cocotieri bătrâni urma linia țărmului, câțiva se răsturnaseră, smulgând mormane de nisip și rădăcini, iar trei se rupseseră la jumătatea înălțimii tulpinii, contribuind la aspectul vag sălbatic al locului. În centrul golfului, la șaizeci de metri de țărm, se afla o insuliță cu câțiva palmieri foarte înalți, asigurând un colțișor atrăgător pentru înotătorii entuziaști. O faleză acoperită cu prundiș, plantată cu stuf des, se ridica înapoia plajei, contopindu-se în prima și cea mai lată dintre terasele calotei.

Șase domuri joase din polip, cu diametrul de patruzeci de metri, întrerupeau întinderea de iarbă și stejari-de-mătase dinapoia falezei, lăsând impresia că ar fi fost parțial îngropate. Erau reședințele kiintilor, crescute special pentru cei opt xenoci mari care participau la proiectul laymili.

Implicarea lor fusese o adevărată lovitură de imagine pentru Michael Saldana. Deși ei construiau nave stelare TTZ (susțineau că datorită psihologiei lor nu aveau un interes real față de călătoriile prin spațiul cosmic), kiintii rămâneau rasa cea mai avansată tehnologic din Confederație. Până să fi acceptat invitația lui Michael, ei se abținuseră de la orice colaborare științifică cu alți membri ai Confederației. Michael avusese totuși succes acolo unde nenumărați alții eșuseră, oferindu-le o problemă pașnică ce le-ar fi solicitat la maximum capacitățile. Intellectul lor, alături de instrumentele pe care le ofereau, ar fi iuțit în mod

inevitabil cercetarea. Și, desigur, prezența lor ar fi ajutat la susținerea faimei Seninătății în dificila perioadă de început.

Pe nicio altă planetă sau habitat uman din exteriorul capitalei Confederației, Avon, nu mai existau așa mulți rezidenți kiint. Altceva însă îi adusese lui Michael un grad considerabil de satisfacție tainică: Kulu nu se mândrea decât cu obișnuita pereche de ambasadori.

La interiorul Seninătății, kiintii se păstrau la fel de izolați pe cât erau în general în Confederație. Deși cordiali cu colegii lor din proiectul de cercetare, nu socializau cu nimeni din populația habitatului, iar Seninătate le proteja cu strictețe intimitatea fizică. Ione însăși nu avusese decât puține întâlniri oficiale cu ei, în care ambele părți se limitaseră la schimburi de amabilități. Fusese la fel de plictisitor ca „primirile“ tuturor ambasadorilor naționali. Câte ore petrecuse cu insipizii aceia semisenili...

Până acum Ione nu fusese niciodată la clădirile kiintilor și probabil că nici nu s-ar fi dus. Dar aprecia că ocazia aceasta îi justifica apariția, chiar dacă xenocii aveau să fie nemulțumiți de încălcarea etichetei din partea ei.

Se opri în vârful falezei și privi în jos, către kiintii albi și masivi care se scăldau în apa puțin adâncă. Din locul în care se afla putea să vadă multe plescăituri și stropeli.

La treizeci de metri mai departe, o potecă largă din pământ sfărâmicios cobora spre plajă. Porni pe ea.

Libris .RO

Respect pentru oameni și cărți

PETER F. HAMILTON s-a născut în Anglia, în 1960. La vârsta de douăzeci și opt de ani a debutat cu o povestire în revista *Fear*. Au urmat alte texte publicate în revista *Interzone* și în antologiile *In Dreams* și *New Worlds*. În 1993, a publicat primul roman, *Mindstar Rising*, iar până în 2004, când i-a apărut al zecelea roman, *Steaua Pandorei*, cărțile lui se vânduseră în două milioane de exemplare în toată lumea. În anul 2001, a câștigat premiul British SF pentru nuvela „The Suspect Genome”. Între 1996 și 1999 a publicat trilogia *Zorii nopții*, considerată renașterea genului space opera. Din 2008, Peter F. Hamilton locuiește în Rutland cu soția și cei doi copii ai săi.

peter f.
hamilton

disfuncția realității
•••

Traducere din limba engleză
MIHAI DAN PAVELESCU

NEMIRA

Coperta colecției: Corneliu ALEXANDRESCU
Ilustrația copertei: © Burns, Jim via Agentur Schlück GmbH.

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

HAMILTON, PETER F.

Disfuncția realității / Peter F. Hamilton; trad.: Mihai-Dan
Pavelescu. - București: Nemira Publishing House, 2009

3 vol.

ISBN 978-606-8073-79-8

Vol. 3. - ISBN 978-606-8073-92-7

I. Pavelescu, Mihai Dan (trad.)

821.111(73)-311.9=135.1

Peter F. Hamilton

THE REALITY DYSFUNCTION

© Peter F. Hamilton, 1996

© Nemira, 2009

Lector: Dușa UDREA

Tehnoredactor: Corneliu ALEXANDRESCU

Tipărit la ARTPRINT SRL

tel: 0723130502

e-mail: office@artprint.ro

Orice reproducere, totală sau parțială, a acestei lucrări,
fără acordul scris al editorului, este strict interzisă
și se pedepsește conform Legii dreptului de autor.

ISBN 978-606-8073-79-8

La prețul de vânzare se adaugă 2% reprezentând valoarea
timpului literar ce se virează Uniunii Scriitorilor din România.

Lewis Sinclair se născuse în anul 2059. Trăise în Messopia, unul dintre primele complexe industriale/rezidențiale/de relaxare ce fuseseră construite pe coasta mediteraneeană a Spaniei: un labirint matematic mohorât din beton, sticlă și plastic care acoperea cinci kilometri pătrați și adăpostea nouăzeci de mii de oameni împotriva ferocei armade de furtuni care începuse să chinuiască Pământul. Fusesse un experiment finanțat majoritar de Parlamentul Federal European, care la momentul respectiv era deja copleșit de problema malignă a săracilor, cauzată de cele optzeci și cinci de milioane de șomeri ai continentului. Messopia însemnase un succes; industriile ei de inginerie la scară mijlocie aduceau doar câștiguri minime pentru investitori, dar complexul în sine fusese o anticipare a uriașelor arcologii care în secolele următoare aveau să găzduiască, să protejeze și să asigure locuri de muncă populației periculoasă de numeroasă a Pământului.

Calea lui Lewis prin viață nu însemnase decât ne-
cazuri; părinții săi cu venituri mici făceau parte din

noul oraș-microcosm numai grație faptului că legea parlamentară cerea o populație echilibrată din punct de vedere social. Pentru Lewis nu existase o nișă reală într-o inițiativă orientată atât de ferm spre etica slujbei/familiei/căminului clasei de mijloc. El chiulise de la școală și se îndreptase către infracțiuni, droguri, violență. Un delincvent de manual, unul dintre miile care bântuiau prin coridoarele și mallurile arhitectural falite ale Messopiei.

Lucrurile ar fi putut sta altfel, dacă sistemul educațional l-ar fi înhățat suficient de devreme, dacă el ar fi avut tăria de a rezista presiunilor exercitate de egalii săi, dacă designerii tehnocrați ai Messopiei ar fi fost mai puțin disprețuitori față de științele sociale. Oportunitățile existau. Lewis trăise într-o epocă de progres tehnologic și economic destul de intens și n-o știuse niciodată realmente, cu atât mai puțin nu participase la ea. Primele transporturi de metale extrase din asteroizi începeau să suplimenteze rezervele planetare sărăcite; biotehnologia își dovedea finalmente promisiunile inițiale; erau demonstrate exemple grosolane ale legăturii de afinitate; tot mai multe centrale de fuziune nepoluante erau puse în funcțiune, pe măsură ce creșteau volumele de He₃, exploatat din atmosfera lui Jupiter. Însă nimic din toate acelea nu ajunsese la nivelul lui din societate. Murise în 2076, la vârsta de șaptesprezece ani; la un an după ce habitatul bitek Eden fusese germinat pe orbita lui Jupiter și cu un an înainte ca așezarea asteroidală New Kong să-și înceapă proiectul de cercetare pentru propulsia

stelară superluminică. Moartea îi fusese la fel de lipsită de chibzuință ca și viața, un duel cu șisuri cu lame energetice în subsolul presărat cu bălți de urină al unui antrepozit; amețit de crack sintetic, la fel ca oponentul său. Duelul se purtase pentru o fată de treisprezece ani, căreia voiau să-i fie codoș.

Lewis pierduse, lama energetică îi sfârtecuse coastele și-i retezase stomacul în două porțiuni inegale.

*

Și Lewis Sinclair descoperise același lucru pe care-l descoperiseră toate ființele omenеști în final. Moartea nu însemna sfârșitul existenței. În secolele ce urmaseră, petrecuse ca o entitate astrală practic lipsită de puteri, suspendată într-un neant dimensional, percepându-i și invidiindu-i pe muritori pentru bogata lor existență fizică, el își dorise ca totul să fi fost așa simplu.

*

Dar acum Lewis Sinclair revenise. Purta din nou un corp și plângea de fericirea acestei simple frumuseți, în vreme ce picăturile de ploaie cădeau pe chipul său ridicat spre cer. N-avea să se mai întoarcă în privațiunea care se întindea după viața fizică, niciodată! Și deținea puterea pentru a se asigura de asta; el și toți ceilalți, acționând laolaltă, erau cu adevărat violenții cei mai duri din toate timpurile.